

Ahoj děti!

Dnešní neděle je první nedělí postní.

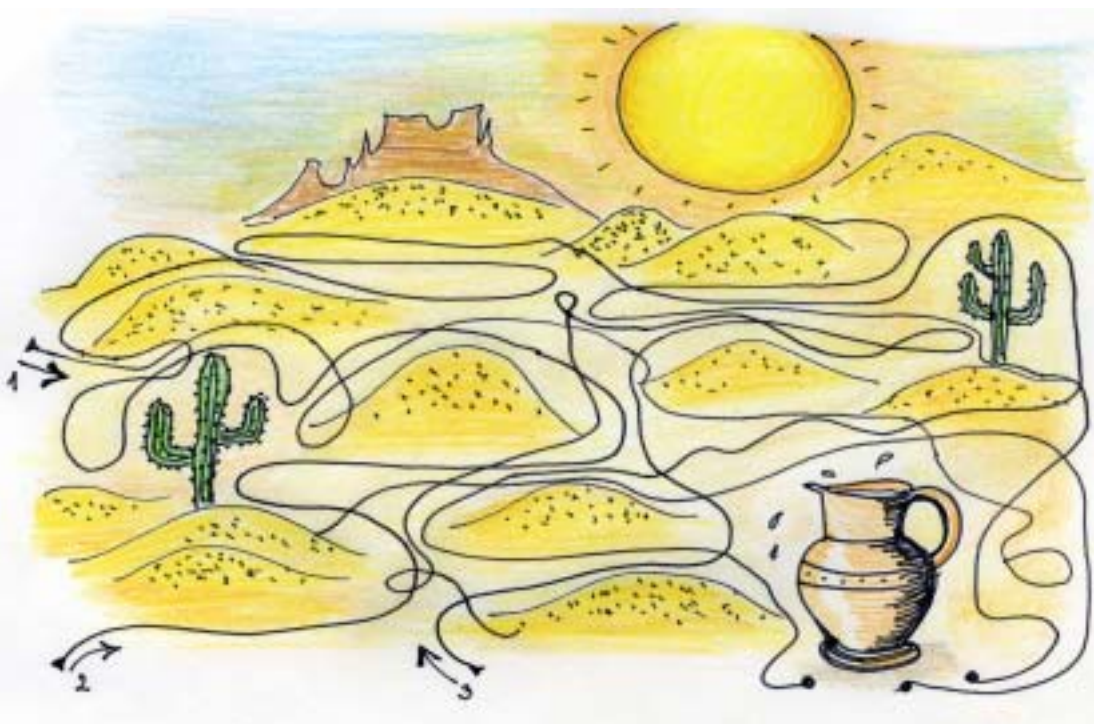
Věřím, že to určitě mnozí z vás vědí,

protože jste třeba dávaly pozor při mši svaté nebo jste byly s rodiči na Popeleční středě v kostele, a tak víte, že jsme zahájili postní dobu. Kněz udílel věřícím popelec, což znamená, že jim na čelo dělal křížek popelem z jívných ratolestí se slovy: „Prach jsi a v prach se navrátíš.“

Postní doba předchází velikým svátkům. Těmi jsou pochopitelně Velikonoce. Je poměrně

dlouhá, protože trvá 40 dní. Když budete pozorně počítat postní neděle, zjistíte, že jich bude pět, šestá neděle se jmenuje Květná a po ní už je nejslavnější neděle v celém roce – neděle Zmrtvýchvstání Páně. Kdo by to chtěl spočítat opravdu přesně, tak musí vědět, že číslo 40 označuje počet postních dnů, ale bez nedělí. Proč je postní doba pro nás důležitá? Protože se musíme připravit. Stejně jako se připravujeme na návštěvu, nebo před Vánocemi, potřebujeme se dobře připravit i na Velikonoce. Udělat místo pro Pána Ježíše. Už jsme si to minule zdůrazňovali. Snažit se přichystat svoje nitro, abyste i vy nejmenší dokázaly přijmout alespoň kousek toho obrovského velikonočního tajemství.

Představte si, že i Pán Ježíš se musel na všechno dobře připravovat. Než začal veřejně působit, víme, že žil 40 dní na poušti, nic nejedl, modlil se a také, že ho tam pokoušel ďábel. My si na obrázku projdeme také takovou poušť. Budeme v bludišti písku hledat správnou cestu k vodě – nejen k vodě jako nápoji, ale k vodě živé – kterou je Pán Ježíš. Poušť nám bude připomínkou, abychom v postní době mysleli více na Pána Ježíše v modlitbě, více pomáhali druhým a pokusili se něco si i odepřít.

(Otazníček)

Pro starší:

Postní doba je pro nás všechny doširoka otevřená náruč. Nabízí nám příležitost k tomu, abychom se zastavili v uspěchaném čase, podívali se kolem sebe, po jaké cestě jdeme. Zda po té, na kterou nás volá Bůh, jak Mu svěřujeme svůj život, jak Mu důvěřujeme i v těžkých situacích, jak vnímáme své bližní. A určitě by každého z vás napadla spousta dalších námětů k přemýšlení. Známe určitě i to podstatné, tedy modlitbu, půst a almužnu, které jsou důležitými prostředky pro postní dobu.

Pro mladší děti jsme měli jako symbol postní doby – poušť. Pro vás větší by to dnes mohl být chléb. Chléb jako symbol půstu, odříkání – člověk se může postit o chlebu a vodě. Chléb jako symbol almužny – prosící ruce ubožáka, který hladoví, se natahují po kousku chleba. Ale tím kouskem chleba může být cokoliv – třeba vlídné slovo, chvíle našeho času, úsměv. Chléb v modlitbě – vždyť přece pokaždé v modlitbě Otče náš prosíme o chléb. Každý den.

Víme, jaké zázraky Pán Ježíš učinil, když rozmnožil chléb pro hladové lidi. Víme, že pod způsobem chleba přijímáme Tělo Pána Ježíše. Víme také, že chlebem a solí se vítají vzácné návštěvy. Přesto se v dnešní konzumní společnosti s nadbytkem jídla účta ke chlebu tak trochu vytrácí.

Chléb je i na dnešním obrázku. Dává tvar osmisměrce, jejíž „náplň“ jsou podtržená slova z následujícího textu:

Obilniny tvořily ve starověkém Izraeli hlavní součást každodenní stravy. Ze pšenice byla nejlepší mouka i chléb. Používali ji kněží pro pečení chleba předkládaného při obětování Hospodinu.

Ječmen, jenž dozrává dříve než pšenice a sklízí se počátkem léta, byl pokrmem chudých rolníků. Ječný chléb byl pravděpodobně nejobvyklejší. Pokud se stalo, že úroda ječmene byla zničena katastrofálním

krupobitím, pšenice, jež dozrává později, zůstala ušetřena. Občas se používala i méně kvalitní pšenice špalda. Nejhorší chléb byl z prosa, které se podobá rýži. Zrno se nejdříve čistilo v plochem košíku, aby se oddělilo čisté zrní od jedovatých semen a plevelů, které rostou společně s obilím a vypadají velmi podobně. Poté se zrní umlelo. V začátcích třením mezi malým a větším kamenem. Později mezi dvěma mlýnskými kameny, z nichž spodní byl upevněn a vrchní se na něm otáčel.

Pro pečení chleba se smíchala mouka s vodou nebo občas i s olivovým olejem na těsto. Z předchozího pečení se odděloval kousek těsta tzv. kvásek a vmísil se do nového těsta, které se nechalo kynout. Chléb měl plochý tvar. Byl chutný, ale záhy ztvrdl. (informace z Encyklopedie Bible)

Doufám, že vás alespoň něco zaujalo a že dobře doplníte osmisměrku, v níž vám zůstane 42 písmen, která dokončí větu: „Děkujeme Pánu...“

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Slova k doplnění do textu měla být v tomto pořadí:

Izaiáš, Davidově, Micheáš, Betléme, Kašpar, Melichar, Baltazar, Herodes, zlato, kadidlo, myrha, Anděl Páně, Egypta, Jeremiáš, Nazaret.

Omlouvám se za malou chybu, která způsobila, že původně prázdné místo v textu pro Jeruzalém jsem doplnila a tím pádem vám v nápovědě toto slovo přebývalo.

